

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 135 **din data de 09.04.2025**

Dosar nr. 62/2023

Petiția nr. 793/02.02.2023

Petent:

Părți reclamate: S.C. Deck Computer S.R.L.

Obiect: petentul, având funcția de agent vânzări în cadrul societății, reclamă o posibilă faptă de discriminare în sensul că nu i s-au acordat anumite drepturi salariale, respectiv ore suplimentare și al treisprezecelea salariu.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților

2. S.C. Deck Computer S.R.L., cu sediul în Mun. Slatina str. B-dul A.I. Cuza nr.13, județul Olt.

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20 alin. (4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților, sens în care s-a emis adresa înregistrată sub numărul 793/16.02.2023, prin care a fost citat petentul și adresa înregistrată sub numărul 1248/16.02.2023, prin care a fost citată partea reclamată, pentru data de 06.03.2023, dată la care ambele părți au fost absente.

4. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

5. Prin petiția înregistrată sub nr. 360/17.01.2022, petentul, având funcția de agent vânzări în cadrul societății, reclamă o posibilă faptă de discriminare în sensul că nu i s-au acordat anumite drepturi salariale, respectiv ore suplimentare și al treisprezecelea salariu.

6. Petentul susține că în luna septembrie 2022, a fost solicitat de către angajator să lucreze suplimentar, împreună cu alți colegi, fiind plătit diferențiat față de ceilalți colegi.
7. Precizează că a solicitat lămuriri cu privire la plata diferențiată, spunându-i-se că așa s-a considerat. Numărul de ore suplimentare lucrate au fost de 20 de ore într-o săptămână, suma plătită fiind de 200 lei, sumă pe care a refuzat să o încaseze, considerându-se discriminat.
8. Menționează că a fost supus la amenințări și jigniri din partea societății.
9. Arată faptul că în luna decembrie 2022 a primit al treisprezecelea salariu-primă raportată la vechime, în cuantum de 500 lei, alți colegi primind diferențiat până la 1300 lei, fiind pus să semneze în alb pentru acești bani.
10. Precizează că a întrebat angajatorul ce reprezintă acești bani și criteriile de acordare, neprimind niciun răspuns în acest sens.
11. Menționează că în data de 29.01.2023 nu a fost lăsat să își desfășoare activitatea, fiind forțat prin amenințări să devieze apelurile de pe telefonul personal pe telefonul colegei gestionare, acesta refuzând acest lucru.
12. Petentul înaintează o informare către CNCD în care specifică că depune dovada încărcării cardului de bonuri valorice cu suma de 400 lei, din data de 20.12.2022 și precizează că nu a primit suma pe luna ianuarie privind plata bonurilor valorice, colegii primind acest drept. Totodată menționează că a primit și decizia de încetarea a activității în cadrul societății, fiindu-i specificat că și fișa de lichidare va fi expediată prin poștă.
13. Petentul în susținerea probatoriului depune înscrisuri la dosarul acuzei.

Sușinerile părților reclamate

14. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 1802/06.03.2023, partea reclamată solicită respingerea petiției ca neîntemeiată.
15. Arată că petentul a fost angajat al societății, deținând funcția de agent vânzări, fiindu-i desființat postul începând cu data de 21.02.2023.
16. Precizează că petentul a formulat o petiție și la Inspectoratul Teritorial de Muncă Olt-Inspecția Muncii, iar în urma controlului efectuat s-a constatat că angajatorul a făcut dovada achitării drepturilor salariale pentru toți salariații prin semnarea ștatelor de plată și a documentelor de evidență a timpului de muncă, inclusiv petentului.
17. Partea reclamată în susținerea probatoriului depune înscrisuri la dosarul cauzei.
18. Partea reclamată în concluzii scrise, depuse la dosarul cauzei și înregistrate sub nr. 4261/07.06.2023, precizează faptul că valoarea tichetelor de masă pe luna ianuarie au fost distribuite pe data de 20.12.2022, în conformitate cu art. 5 alin.1 din Leg. 142/1998 (valoarea tichetelor de masă pe suport hârtie sau electronic distribuite în a doua decadă a fiecărei luni pentru luna următoare), petentul intrând în posesia acestora, lucru demonstrat chiar de acesta prin depunerea dovezi la dosar.

IV. Cadrul legal aplicabil

19. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 1

„(3) România este stat de drept, democratic și social în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate. ”

Art. 4

„(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială. ”

Art. 16 – Egalitatea în drepturi

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.”

Art. 41 Munca și protecția socială a muncii

„(1) Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă.”

Art. 53 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

Convenția Europeană a Drepturilor Omului

Art. 14 - Interzicerea discriminării

„Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”

O.G 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată²

Art. 2

„(1) În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților

fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

V. Motivele de fapt și de drept

20. În fapt, se reține că petentul reclamă o posibilă faptă de discriminare săvârșită de către partea reclamată invocând faptul că, nu i s-au acordat plata orelor suplimentare și al treisprezecelea salariu.

21. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

22. Analizând faptele sesizate în petiție, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă”*.

23. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, prin discriminare se înțelege acel tratament diferențiat ce are la bază un criteriu, dintre cele prevăzute în lege, și care are drept scop sau efect un tratament injust raportat la o speță dată. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. nr. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

24. Colegiul director reiterează că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie criteriul interzis de legiuitorul național prin art. 2 alin 1. În acest sens Colegiul Director reține că art. 2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare (*„rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată”*), criteriile *expressis verbis* enumerate de lege fiind completate cu sintagma „sau orice alt criteriu”, ceea ce, practic, oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare.

25. Astfel, existența unui criteriu anume este un factor determinant. Se poate invoca orice criteriu (**O.G. nr. 137/2000**, art. 2 alin. 1: [...] *„pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu”* [...]; **Protocolul adițional nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului**, art. 1 alin. 1: [...] *„fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație”*), iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatei trebuie să existe un raport de cauzalitate.

26. Astfel, pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind discriminatorie aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;
- b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;
- c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

27. Reținând aspectele deduse soluționării, Colegiul director reiterează că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie criteriul interzis, definit de legiuitorul național prin art. 2 alin. (1), textul de lege prezentând sub forma unei enumerări cu caracter determinat criteriul de *„rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată”*.

28. Chiar și în ipoteza în care criteriul invocat ar putea fi încadrat în categoria „orice alt criteriu”, acesta trebuie să reprezinte o caracteristică specifică a persoanei care se consideră discriminată, caracteristică care să aibă un caracter inalterabil (ex. gen, culoarea pielii, vârsta, dizabilitatea, boală cronică etc.) și deci care nu poate fi schimbată prin voința individului, sau care să aibă un caracter identitar, care să fie parte a identității individului (ex. religie, convingeri, etc.), într-un mod similar criteriilor protejate de lege.

29. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării astfel cum este definit în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, trebuie interpretat în sensul existenței sale ipso facto, ca circumstanță concretizată, materializată, constituind însăși cauza actului sau faptului discriminatoriu și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o

legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

30. În privința aspectelor sesizate, Colegiul director reține că petentul deținea funcția de agent de vânzări în cadrul societății și reclamă o posibilă faptă de discriminare privind neplata orelor suplimentare și al treisprezecelea salariu.

31. Din materialul probator și din susținerile părților rezultă faptul că toate aspectele semnalate nu pot fi calificate drept fapte de discriminare, întrucât petentul nu indică un criteriu, care ar avea o legătură de cauzalitate cu faptele reclamate.

32. Tot din probele depuse la dosar, Colegiu director reține faptul că aspectele semnalate au făcut obiectul unei petiții adresate Inspectoratului Teritorial de Muncă Olt-Inspekția Muncii, iar ca urmare a acestei sesizări s-a dispus un control din care a rezultat faptul că angajatorul a făcut dovada achitării drepturilor salariale pentru toți salariații, inclusiv pentru petent, prin semnarea ștatelor de plată și a documentelor de evidență a timpului de muncă.

33. Raportat la faptele descrise de către petent, Colegiul director a analizat petiția având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare și reține că, potrivit susținerilor petentului, motivul/criteriul invocat de petent care a stat la baza discriminării, nu a fost indicat și nici probat prin materialul probator depus la dosarul cauzei.

34. Astfel, aspectele reclamate și combătute de partea reclamată, în opinia Colegiului director capătă valențele unui conflict de muncă ce ar putea fi analizat de instanțele de judecată competente, aceste valențe putând fi întrunite din lipsa identificării unui criteriu de discriminare real și determinat.

35. Colegiul director constată că nu se poate reține existența unor fapte de discriminare în lipsa unui criteriu de discriminare, care reprezintă un element fundamental pentru ca o faptă să poată fi calificată ca fiind discriminatorie. Or, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „*O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai sus anunțate n.n. art. 2 alin. (1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative*”¹.

36. În consecință, Colegiul director constată că plângerea nu este de natură a evidenția niciun element de fapt care ar permite, sub aspectul scopului sau efectului creat, reținerea unui comportament factual de restricție, preferință, excludere sau deosebire aplicat direct petentului, în raport cu persoane aflate în situații analoage, din cauza unui criteriu determinat și care a avut drept consecință juridică afectarea unui drept prevăzut de lege în beneficiul său neputând fi reținut un criteriu de discriminare. Lipsa unui element constitutiv al faptei de discriminare duce în mod direct la inexistența acestei fapte.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art. 2 alin. (1) O.G. 137/2000, republicată- lipsa criteriu;

2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

BABUȘ RADU - Membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA - Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE - Membru

JURA CRISTIAN - Membru

MOȚA MARIA - Membru

OLTEANU CĂTĂLINA - Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA - Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN - Membru

SĂVULESCU RADU-COSMIN - Membru

Redactată și motivată M.A.

Data redactării: 16.04.2025

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu